

A Kúria

mint másodfokú bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Kf.VIII.40.054/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró

Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet

cím2

ügyintéző: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos

Az alperes: alperes1

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Stájerits Erika kamarai jogtanácsos

A per tárgya: megbízási díj megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 32.K.704.809/2020/29.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 32.K.704.809/2020/29. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 37.100 (harminchétezerszáz) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2013. február 1-től a ... Alosztály állományában bűnügyi technikus beosztásban állt hivatásos szolgálati viszonyban. Kinevezési okirata szerint szolgálatteljesítési helye Budapest területe. A 2015. július 1-től hatályos besorolás szerint a felperes szolgálati helye változatlanul a ... Alosztálya volt, beosztása pedig bűnügyi technikus maradt. Az állományparancs a szolgálatteljesítési hely meghatározásáról nem rendelkezett.

[2] A 2017. november 15-én kelt munkaköri leírásban az alperes a felperes szolgálatteljesítési helyeként Budapest területét, a 2019-ben kelt munkaköri leírásban Budapest közigazgatási területét jelölte meg. A munkaköri leírás IV. fejezet 4/1. pontjában foglalt általános munkaköri feladatok szerint a felperes közvetlen vezetőjének utasítása alapján a munkaköri leírásban meghatározott feladatokon túl köteles volt végrehajtani a külön nem nevesített, de a alperesl Rendőrkapitányság tevékenységi körébe tartozó, a

feladatköréhez kapcsolódó mindazon eseti jellegű feladatot, amelyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik.

[3] A bűnügyi helyszíni szemlék időszerűségének szem előtt tartása érdekében 2016. július 19-én a alperes1 bűnügyi helyettese a határozat1. ált. számú átiratban elrendelte, hogy a alperes1 kerületi rendőrkapitányságain a naponta szolgálatba lépő bizottságok közül 4 kerületnél a bizottságvezető és a technikus együtt legyen kiküldhető a Budapesten felmerülő helyszíni szemlékhez, ennek megfelelően a kerületeket 4 blokkba sorolta. A kialakított blokkokból a hónap minden napjára fix bizottságok kerültek meghatározásra. Ezt az eljárásrendet a alperes1 bűnügyi helyettese a 2016. szeptember 15-én kelt határozat2 ált. számú átirattal megerősítette (régiós szolgálat).

[4] Az alperes fenti rendelkezései alapján a felperes – saját kerületében végzett feladatok mellett - havi 5 alkalommal adott régiós szolgálatot, amelyért ellentételezésben nem részesült.

[5] A felperes jogi képviselője útján 2020. január 22-én előterjesztett szolgálati panaszában a 2017. január 1-től 2019. december 31-ig teljesített régiós szolgálatokra tekintettel havonta az illetményalap 100%-nak megfelelő megbízási díj, valamint ezen összeg középидőtől számított késedelmi kamata megfizetését kérte.

[6] Budapest Rendőrfőkapitánya a 2020. április 29-én kiadmányozott határozat3 Szü. számú határozatával a felperes igényét 2017. január 1-től 2017. január 21-ig elévülésre hivatkozással, 2017. január 22-től 2019. december 31-ig terjedő időtartamra megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[7] A felperes a szolgálati panaszának elutasítását követően előterjesztett keresetében 2018. február 1-től 2019. november 30-ig terjedő időszakon belül a többlétszolgálatokkal érintett 12 hónapra a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő 463.800 forint megbízási díj és ezen összeg késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest hivatkozva arra, hogy a beosztásába nem tartozó feladatokat látott el. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjára, a mérték tekintetében pedig a Hszt. 71. § (5) bekezdésére hivatkozott.

[8] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes 2017. november 15-én kelt munkaköri leírásának 1. fejezet 10. pontjában a szolgálatteljesítés helyeként Budapest területe szerepelt, ezért külön utasítás alapján ... kerület közigazgatási határán kívül is el kellett látnia a munkakörébe tartozó bűnügyi technikus feladatokat. A felperes keresetében állította, ugyanakkor nem igazolta, hogy más kerületekben a technikus státuszok megüresedtek, illetve nincsenek betöltve. A régiós bizottságok nem az ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások ellátása, a szolgálat ellátásában tartósan akadályozott személyek

helyettesítésére, vagy a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör többletfeladatként történő ellátása érdekében került kialakításra, az alperes csupán az időszerűséget és a szakszerűséget tartotta szem előtt.

[9] A keresetnek történő helyt adás esetén álláspontja szerint a díjazás legfeljebb a rendvédelmi illetményalap 50%-nak megfelelő mértékű lehet.

Az elsőfokú bíróság határozata

[10] A Fővárosi Törvényszék a 32.K.704.809/2020/29. számú ítéletével kötelezte az alperest 463.800 forint megbízási díj és ezen összegnek 2019. január 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, valamint 49.380 forint perköltség megfizetésére, megállapítva, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben a bűnügyi technikai létszámhelyzetet, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján pedig azt vizsgálta, hogy a felperes által ellátott régiós szolgálat a beosztáshoz nem tartozó feladatkört, valamint többletfeladatot jelentett-e, amelynek bizonyítása a felperest terhelte.

[12] A törvényszék álláspontja szerint a felperes személyes előadása, valamint tanú tanúvallomása alátámasztotta, hogy a 2016-tól működő régiós szolgálat keretében – az utasítással szemben – nem csupán ... kerületben és az ahhoz tartozó blokkban, hanem Budapest egész területén végzett bűnügyi technikai tevékenységet, amely körében a többletmunkát a más kerületekben történő feladat ellátása jelentette.

[13] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 2. § 24. pontjában meghatározott szervezeti egység fogalma, valamint a Hszt. 2. § 25. pontjában foglalt szolgálati beosztás fogalmából levezetve megállapította, hogy a szolgálati beosztás csak az adott kapitányság (szervezeti egység) állománytáblázatával összefüggésben, az abban meghatározott munkakörök tekintetében értelmezhető, ezért a régiós szolgálat ellátásával a felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört látott el. Helytállónak ítélte a felperes azon érvelését, hogy a szolgálati beosztáshoz csak a saját kerületi kapitánysága (szervezeti egysége) állománytáblájában szereplő szolgálati beosztás szerinti feladatok tartoztak, ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt követelmény fennállt.

[14] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint mindezt alátámasztja a rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM rendelet) 1. számú melléklete - amely szerint ... kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területe kizárólag ... kerületre terjed ki -, valamint a Hszt. 2. § 31. pontjában foglalt szolgálatteljesítési hely törvényi definíciója is.

[15] A törvényszék további érvelése szerint a 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 92. § (2) bekezdés a) pontjának rendelkezéséből következően a változó munkavégzési helyről a kinevezési okiratban kifejezetten rendelkezni kellett volna, aminek a Budapest

szolgáltatelljesítési hely feltüntetése nem felelt meg. A munkaköri leírás a munkáltató egyoldalú nyilatkozata, amely nem része a kinevezésnek, következésképp nem igényli a hivatásos állomány tagja részéről annak elfogadását.

[16] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a rendvédelmi szerv szabadon, csak egy adott kinevezésen, az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos állomány tagjának munkaköri feladatait, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. Következésképp az alperes a kinevezésben a felperes munkavégzési helyét nem tághíhatta a munkáltató illetékességi területén, a felperes besorolásán, a munkáltató állománytáblázatán túlmenően. Hivatkozott a Belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről rendelkező 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú mellékletére is, amelynek VII. pontja az alperes állományában főtechnikus beosztás tekintetében területi szervnél C, helyi szervnél B besorolását, ami azt jelenti, hogy a jogszabály a beosztási illetményben is különbséget tesz.

[17] Az elsőfokú bíróság a alperes1 egyes kerületeiben a bűnügyi technikai létszámhelyzet vizsgálata során megállapította, hogy mivel a szemlebizottság egy fő technikusból és egy bizottságvezetőből áll, a bizottság tagjai pedig 24/72 órás időbeosztásban dolgoznak, egy kerületben minimálisan 8 főre volt szükség a technikai feladatok ellátására, amely a 23 kerület vonatkozásában 184 fő alkalmazását tette volna szükségessé. Az alperes 9. sorszámu kimutatása alapján feltételezhető, hogy a régiós szolgálatok ennek a problémának a megoldására is születtek.

[18] Az elsőfokú bíróság bizonyítottan találta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megkövetelt többletfeladatok abból a körülményből adódtak, hogy a felperesnek kinevezése szerint kizárólag saját kerületében kellett volna ellátnia a bűnügyi technikai feladatot, míg a régiós szolgálatok elrendelésével ezt Budapest minden kerületében végezte, amely a saját beosztásához képest többletfeladatok ellátását generálta. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a jogalap tekintetében megalapozottnak ítélte.

[19] Az ellátott többletfeladatok mennyisége vonatkozásában a felperes a keresettel érintett időszakra (2018. február-május, szeptember, november, december, 2019. január, április, június, szeptember és november) 19 olyan munkavégzéssel járó esetet jelölt meg, amely ténylegesen más kerületben történő szolgálatellátással járt. A felperes nyilatkozata és a tanúvallomás alapján a havi 5 régiós szolgálatot vette irányadónak, amelyet a felperes 24/72 órás beosztására figyelemmel nem tekintett csekély mértékűnek, ezért a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt 50-200%-os kereten belül megalapozottnak ítélte felperes keresetében igényelt, a rendvédelmi illetményalap 100%-nak (havi 38.650 forintban) megfelelő megbízási díj összegét.

Az alperes fellebbezése és a felperes fellebbezési ellenkérelme

[20] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és a felperes perkoltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a megfelelő jogszabályokat

alkalmazta, azonban azokból téves következtetést vont le, így ítélete a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

[21] Az alperes érvelése szerint a felperes nem látott el a feladatkörén kívül eső feladatokat, többletterhet legfeljebb az jelenthetett számára, hogy többet tartózkodott a szolgálati gépjárműben és ezzel több stressz érte a forgalmi akadályok miatt. Ugyanakkor ez a kifogásolható körülmény nem alapozza meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[22] A Hszt. 45. § (1) bekezdése alapján az alperes a felperes szolgálatteljesítési helyét – Budapest területe - meghatározta, ezért jogszabálysértést nem követett el. A munkaköri leírásokat a felperes átvette, azokkal kapcsolatban nem emelt kifogást, tartalmukat nem panaszolta. Keresetében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az adott munkakör meghatározása nem nyúlhat túl a szolgálati helyen, mert erre vonatkozóan a Hszt., illetve más jogszabály sem tartalmaz kikötést. A Hszt. 2. § 31. pontja ugyanakkor az alperes álláspontját erősíti. A munkaköri leírást természetesen nem lehet partalanul értelmezni, ezért szükséges a munkavállaló általi aláírás, amellyel elfogadja az abban foglaltakat.

[23] A felperes perbeli időszakban hatályos munkaköri leírásában kifejezetten szerepelt, hogy köteles végrehajtani a bünygyi tevékenységi körbe, feladatköréhez kapcsolódó mindazon eseti jellegű feladatokat, amelyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik. A munkaköri leírások, valamint a alperes1 bünygyi helyettesének a régiós bizottságok kialakításáról szóló átirata mint munkáltatói intézkedés, nem ütközött jogszabályba, így jogszabálysértést a felperes a keresetében nem tudott megjelölni. A munkáltatói intézkedés, valamint a munkaköri leírások nem róttak többletfeladatot a felperesre, továbbra is a beosztásának megfelelően, bünygyi technikusként dolgozott. Álláspontja szerint ezért a beosztási hely átszervezése – amelyet a felperes magára nézve kötelezőnek ismert el, szolgálati panasszal nem támadott – nem jelenti azt, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontja szerinti megbízási díjra a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörök ellátásának jogcímén jogosult lenne.

[24] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj mértékét is panaszolta. Érvelése szerint az elsőfokú ítélet a Pp. 346. § (4) bekezdésébe és (5) bekezdésébe ütközően nem tartalmaz részletes indokolást arra nézve, hogy miért fogadta el a felperes álláspontját a 100%-os összegű megbízási díj vonatkozásában. A Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletével hatályában fenntartott, a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.225/2015/11/I. számú ítéletben a per felperesét 50%-os mértékű megbízási díjra találta jogosultnak azzal az indokolással, hogy munkaidejének kevesebb mint felében végezte a bünygyi technikai feladatokhoz nem tartozó többletmunkát.

[25] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kerületi rendőrkapitányságokon technikai beosztásba kinevezett hivatásos munkakörbe a régiós szolgálatok ellátása nem tartozik bele, az ennek során végzett feladatellátás többletfeladatnak minősül és a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerint megbízási díjjal ellentételezendő. A felperes a Hszt. 2. § 25. pontja szerint főtechnikusi beosztásban volt a kerületi rendőrkapitányságon,

szervezetileg a alperes1 alperes1 Rendőrkapitányság állományába tartozott, így az illetékességi szabályokra figyelemmel nem volt illetékes Budapest teljes területén elkövetett bűncselekmények nyomozásában.

[26] A megbízási díjra való jogosultságot az illetékességi szabályok alapozzák meg, nem az alperes által meghatározott munkavégzési hely. Ellenkező értelmezés esetén a felperes beosztásába tartozhatna akár az ország valamennyi helyszíni szemléjének lefolytatása is.

[27] Az alperes érvelése szerint a Hszt. 2. § 25. pontja 4., 24., valamint 28. pontjának együttes értelmezése alapján a felperes szolgálati beosztása a szervezeti egysége, vagyis a alperes1 alperes1 Rendőrkapitánysága állománytáblázatában meghatározott munkakör. Mindezt a besorolásának szabályozottsága is megerősíti.

[28] A felperes érvelése szerint a hivatásos szolgálati viszony a Hszt. 44. § (1) bekezdése alapján kinevezéssel és annak elfogadásával jön létre, ennek tartalmi elemeit a jogszabály tételesen rögzíti. A munkaköri leírás ugyanakkor a munkáltató egyoldalú nyilatkozata, amely nem része a kinevezésnek, nem igényli annak hivatásos elfogadását, azt pusztán a Hszt. 45. § (3) bekezdése alapján át kell adni és tájékoztatni kell őt a szolgálatteljesítéséhez szükséges munkavédelmi szabályokról, valamint a szolgálatteljesítés rendjéről. Mindezt a Hszt. 46. § (4) bekezdése is megerősíti. Ugyanakkor a munkaköri leírásban meghatározott feladatok nem nyúlhatnak túl a munkáltató feladat- és hatáskörén, ennek deklarálása nem vezethet arra, hogy egy munkavállaló ellentételezés nélkül egy másik munkáltató feladatkörébe tartozó tevékenységet lássa el a munkaideje egy részében.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[29] Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

[30] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között (Kp. 108. § (1) bekezdés) bírálta el.

[31] Az alperes a fellebbezésében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését jelölte meg, így a Kúria a fellebbezési eljárás során azt vizsgálta, hogy a felperes által ellátott régiós szolgálat eredményezett-e olyan többletfeladat ellátást, amely megalapozta a megbízási díj iránti igényt, továbbá a megállapított megbízási díj mérlegelése során az elsőfokú bíróság követett-e el jogszabálysértést.

[32] A hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható az ideiglenesen megüresedett szolgálati beosztás ellátásával, a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként (Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pont). A perben a felek egyezően nyilatkoztak arról, hogy a felperes kinevezése a keresettel érintett időszakban a alperes1 alperes1 Rendőrkapitányság szolgálatteljesítési helyre vonatkozott. Az alperes ugyanakkor nem a felperes kinevezése, hanem a beosztási feladatait érintő munkaköri leírásai alapján hivatkozott arra, hogy szolgálatteljesítési helye Budapest egész területére vonatkozott.

[33] Az elsőfokú bíróság ítéletében e körben helytállóan vette figyelembe a alperes1 egyes kerületeinél meglévő létszámhelyzetet. Az alperes a fellebbezésében nem vitatta, hogy a 2017. március 1-i időállapot szerint a bűnügyi főtechnikusok tekintetében 9, bűnügyi technikusok tekintetében 3 betöltetlen álláshely volt, amelynek száma 2018. március 1-jén a bűnügyi főtechnikusoknál 9, bűnügyi technikusoknál 3 fő volt, 2019. március 1-jén a bűnügyi főtechnikusoknál 8, a bűnügyi technikusoknál 8 betöltetlen álláshely volt, míg a 2020. január 31-i időállapot szerint a bűnügyi főtechnikusok esetén 7, bűnügyi technikusoknál 5 betöltetlen álláshely volt. Az elsőfokú bíróság azt is helytállóan állapította meg – és ezt az alperes fellebbezésében sem támadta –, hogy a 24 órás szolgálatot követő 72 órás pihenőidő figyelembevételével valamennyi technikus munkavégzése esetén egyidejűleg a alperes1 23 kerülete vonatkozásában 184 fő bűnügyi technikusra lett volna szükség. Ebből következően a törvényszék által levont következtetés helytálló, mely szerint a régiós szolgálat bevezetésére részben ennek kompenzálására került sor.

[34] Megalapozatlan az alperes érvelése, hogy azzal, hogy a felperesnek a technikai feladatokat nem csak a szolgálatteljesítési helyén, hanem Budapest egész területén kellett végeznie, nem változtatott a feladat időigényességén és összetettségén.

[35] A felperes szolgálatteljesítése helye ... kerületi Rendőrkapitánysága volt, amelynek illetékességi területe a rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. számú mellékletének 5., 11. pontja szerint ... kerülete.

[36] Megalapozatlan az alperes azon érvelése is, hogy önmagában a munkaköri leírás aláírásával a felperes az abban szereplő esetleges többletfeladatok ellátását is elfogadta.

[37] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatokat mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (BH2018.259). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8.). Jogellenes az olyan gyakorlat, amely alapján a munkáltató a munkakör részének tekint egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – ellátását. Az alperes ugyanis csak egy adott munkakörön belül határozhatja meg szabadon az ellátandó feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatok jogszerűen nem építhetők be. A munkaköri leírásnak az általános utasítási jogkörre vonatkozó megállapításai csak a munkakörbe tartozó feladatokat érintően értelmezhetőek (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kfv.VII.39.246/2020/4., Kf.VII.40.244/2020., BH2018.259).

[38] A alperes1 bűnügyi helyettesének átiratában foglalt rendelkezései alapján a munkáltató állandó szemlebizottságokat állított fel, amelyek Budapest teljes illetékességi területére eső ún. régiós feladatokat a meghatározott beosztás szerinti rendben folyamatosan látták el. A régiós szemlebizottsági feladatellátásokra azonban a felperes kinevezése és

munkaköri leírása nem terjed ki. A felperes kinevezése ugyanis a alperes1 alperes1 Rendőrkapitányság szolgálatteljesítési helyre szól, ettől eltérő – változó szolgálatteljesítési helyre – a Hszt. 46. § (4) bekezdése szerinti állományparancsot az alperes nem adott ki. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes kinevezési okiratában meghatározott beosztását meghaladó további illetékességi területre kiterjedő régiós szemlebizottsági feladatok többletterhelést, többletfeladat ellátást eredményeztek.

[39] Az alperes a fellebbezésében megalapozatlanul kifogásolta az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj összegszerűségét is. Az általa hivatkozott ítélet a megbízási díj mértékét a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvényben (a továbbiakban: régi Hszt.) 50. § (4) bekezdésében meghatározott, az illetményalap 25-100%-áig terjedő kereten belül állapította meg, míg a Hszt. 71. § (5) bekezdése 50-200%-os mértékű megbízási díj megállapítására ad lehetőséget. A mérték megállapíthatóságának kitérítésével és az ellátott többletfeladatokra figyelemmel nem jogszabálysértő az elsőfokú bíróság mérlegelése, ezért a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján – helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.

Záró rész

[40] Az alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a felperes költségfelszámítással érvényesített, a fellebbezési ellenkérelemmel összefüggésben felmerülő, a 3. § (6) bekezdés szerinti másodfokú perköltség megfizetésére.

[41] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a tárgyi költségfeljegyzési jogos perben az Itv. 46. § (1) bekezdés szerint le nem rótt fellebbezési illetékét a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[42] A Kúria a fellebbezést a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[43] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja, a fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. §-a zárja ki.

Budapest, 2022. február 9.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró